

De merriekuil

Een merrie stond in een wei. Ze had honger als een paard. Maar dat gaf niets, want er was genoeg. Ze at en at, alsof de duivel haar op de hielen zat. Ze vrat en vrat alsof ze in geen weken wat had gegeten. Ze schrokte en slokte, scheurde en sleurde. Ze trok aan de stengels en schudde de pollen gras met wortel en al in de rondte. Ze deed haar hoofd helemaal niet meer omhoog. Als een maaimachine ging ze door het land. De andere dieren stonden een beetje verbaasd te kijken. Er was toch genoeg?

Maar de merrie mompelde ‘morgen kan het anders zijn’ en at door.

Na een paar dagen was het weiland leeg. De boerin kwam kijken en mopperde een beetje. ‘Je eet me de oren van het hoofd, meisje’, zei zij. En ze zette een stuk gras bij. *Voor wie niet weet wat dat is: de boerin verplaatste haar hekje, zodat de merrie weer een extra strook gras erbij kreeg.*

En daar ging ze weer. Alsof de duivel haar al naderde. At en at. Vrat en vrat. Schrokte, slokte, scheurde en sleurde. De andere dieren keken weer verbaasd, want er was nog steeds genoeg. Toen de boerin doorhad dat ze nog steeds zoveel at, mopperde zij weer wat, terwijl ze een stukje gras bijzette. *Je weet nu wat dat betekent.* ‘Meisje toch, meisje toch,’ zei zij, ‘Het is geen oorlog hoor. Er is genoeg.’

De merrie keek niet op of om. Ze at. Ze vrat. Ze schrokte. Ze slokte.

Tot het gras op was. Ze werd dikker en dikker.

Maar nu was de boerin onderweg en had zij niet door dat het eten van haar merrie op was. De merrie raakte in paniek. Ze moest eten. Ze krabde de grond, ze klauwde met haar voorbenen, ze steigerde en brieste boos. Toen dat niet hielp hinnikte ze luidkeels en radeloos. ‘Help mij...help mij...er is geen hap meer te eten...zie je wel...alles is op en niemand die me helpt!’ Ten einde raad begon ze aan de grond. Eerst at ze een hapje, en een beetje grond met wat grasworteltjes. Maar al gauw stond ze met grote happen de aarde op te eten. Ze at en at. Ze vrat en vrat. Ze schrokte en slokte. Maar scheuren en sleuren kon ze niet meer, want dat kan je met zand en een paar wortelresten niet doen.

De boerin was nog steeds niet thuis. Al gauw stond de merrie in een kuil. Ze at en at en vrat en vrat en de kuil werd dieper. Wortelresten waren er niet meer. Ze at en vrat tot ze op het zand kwam. *Je moet weten: onder de zwarte aarde, waar gras op kan groeien, is altijd zand te vinden.* De andere dieren zagen nog net de puntjes van haar oren boven de kuil uitsteken. Ze hoorden haar nog wel roepen, maar zagen haar niet meer. ‘Waar is iedereen?’, riep de merrie. Nu was ze ook nog verdrietig geworden, hoorden ze. ‘Iedereen laat me in de steek. Ik zit hier opgesloten in een kuil. Helemaal zonder eten en zonder dat iemand ook maar om mij denkt.’

Gelukkig kwam op dat moment de boerin thuis. ‘Meisje, waar ben je?’, vroeg zij. Uit de kuil klonk een bedroefd hinnikje. De andere dieren keken allemaal naar de kuil in de grond.

De boerin holde naar de merrie toe. ‘Was je zo bang dat je een kuil hebt gegraven?’, vroeg ze. De merrie humde en boog haar hoofd. De boerin haalde de merrie uit de kuil. Dat was nog best een klus, want bij het klauteren kwamen de randen van de kuil steeds naar beneden. Ook was de merrie zo dik geworden dat ze niet gemakkelijk kon klimmen. De boerin hielp haar. De andere dieren hielpen haar. Ze wilden hun vriendin weer terug. Met zijn allen trokken ze hun lieve, dikke merrie uit de kuil. Tot ze weer aan de rand stond. ‘Hèhè.’ Allemaal stonden ze ervan te hijgen en uit te puffen. Iedereen was blij dat de merrie gewoon weer boven de grond was.

De merrie keek op. Haar manen wapperden langs haar trotse hoofd. Toen pas zag ze dat de boerin echt gelijk had gehad. Er was nog genoeg. Nu ze haar hoofd wat hoger tilde, kon ze uitkijken over de weilanden die tot aan de verste verte vol waren met lekker sappig gras. En in de kuil? Daarin groeide nooit meer gras. Toch werd ook de kuil niet vergeten, want met een beetje hulp van de boerin werd die een drinkplaats voor alle dieren. *Omdat je onder de zandlaag altijd water kunt vinden. Altijd.*

Annechien Wijnbergh

Ideeën voor verwerkingsopdrachten bij de merriekuil:

iets moois maken om mee te spelen

Vingerhaak een paardentuig waarmee je de merrie zo uit de kuil zou kunnen trekken.

iets moois maken om naar te kijken

Beweegplaat

Neem twee verschillende bladen papier.

Knip een heel grote kuil in het eerste blad. Teken er verschillende kleuren groen omheen. Met bloemetjes erin. Op het uitgeknipte stuk teken je een paard (of plak je een afbeelding of foto van een paard. Dat knip je uit en plak je op een satéprikker. Het andere blad kleur of plak je helemaal vol met donkere aarde kleuren: zwart, bruin, paars. Nu plak je het groene blad met de kuil op het zwarte blad. Alleen: let op! Aan de onderkant moet je het niet helemaal dicht plakken. Stokje erdoor en klaar! Je hebt een beweegplaat gemaakt.

- *Stuur je mij een foto van wat je hebt gemaakt? Dan kan ik dat aan andere mensen laten zien. Of beter nog: stuur je beweegplaat op naar een klein kind in jouw omgeving. (en combineer dit eventueel met de voorleesopdracht)*

Verzinnen en maken hoe ze uit de kuil kwam

Verzin welke dieren de andere dieren zijn. Teken ze of zoek afbeeldingen die je uitknipt. Plak ze dan allemaal achter elkaar op een nieuw blad. Verzin: hoe hebben deze dieren de merrie uit de kuil getrokken? De merrie tekenen is gemakkelijk: je hoeft alleen een kuil te tekenen, met twee oortjes er bovenuit.

- *Deel je oplossing met*

Schrijfoopdrachten

1. Stripverhaal tekenen

Vouw een blad in vieren en maak een stripje van dit verhaal.

- *Gebruik tekstballonnetjes voor als de dieren wat zeggen. Of schrijf eronder als een kort verhaaltje wat er gebeurt.*
- *Deel de strips met*

2. Dialoog

Vouw een blad in tweeën en neem twee verschillende kleuren potlood of pen.

Aan de ene kant schrijf je (in de ene kleur) allemaal woorden die de merrie dacht of zei. Aan de andere kant bedenk je wat de andere dieren (of de boerin) terug zouden kunnen roepen. (in de andere kleur)

- *Als het klaar is kan je er een you tube filmpje van maken. De ene kleur lees je anders voor dan de andere stem.*

3. Een klankgedicht maken

Sommige woorden uit het verhaal klinken mooi bij elkaar. Ze maken het verhaal levendig. Bijvoorbeeld: Schrokte, slokte, scheurde en sleurde. Zoek meer van die woorden die het verhaal levendig maken. Als je die woorden bij elkaar zet in een andere volgorde kan je er

een gedicht van maken. Een gedicht dat niet hoeft te rijmen. Probeer maar. Of maak je liever zelf een gedicht?

- *Deel je gedicht met...*

Begrijpend lezen

Lees het verhaal nog een keer. Waarom denk je dat er sommige zinnen schuin gedrukt staan?

Welke zinnen zegt de boerin? Kan je er andere zinnen voor verzinnen? Hoe zou het verhaal dan anders lopen?

- *Praat hier even over met degene waarmee je leest, of schrijf je antwoord op voor je leerkracht.*

Voorlezen

Zoek een stukje van het verhaal uit dat je gaat voorlezen. Dat oefen je een paar keer tot je het mooi kunt. Neem nu het volgende stukje, tot je het hele verhaal mooi kunt voorlezen.

- *Lees het voor aan iemand bij jou thuis.*
- *Of: lees het voor aan andere mensen. Dat kan nu niet op school. Dus spreek je het in op je computer of telefoon. Stuur dat eventueel door naar degene waar je ook de beweegplaat voor hebt gemaakt.*